

mijmering / peuk

Ik kan niet tegen asociaal gedrag. Tegen mensen die denken 'na mij de zondvloed' en 'ik voorop dan val ik er vanachteren niet af'. Ik vermoed eigenlijk dat geen weldenkend mens daar tegen kan. Hoe vaak zie ik mensen niet reageren als er weer zo'n snotmenneke op een fat-bike dwars door 'n winkelende menigte crost. Ze kijken elkaar aan en mopperen wat. Maar daar blijft het bij.

Ik kan soms mijn mond niet houden. Laatst gooide iemand achteloos een peuk op de grond. 'Mevrouw, u laat iets vallen' zei ik. Ze

snapte het pas toen ik naar de grond wees. Ze beet me een woord toe dat ik van mijn moeder niet mocht zeggen en liep door. Ik heb niet de minste illusie dat de volgende peuk niet ook op straat belandt, maar ik ben wel even iets van mijn ergernis kwijt. Soms weet ik niet of ik sociaal, activistisch of intolerant ben. Ik zou zelf het eerste kiezen. Activistisch is ook niet altijd verkeerd, intolerant is niet best, dat word ik als me zoveel asociaal gedrag wordt opgedrongen dat ik er in vastloop. In dat geval loop ik het risico bepaalde bevolkingsgroepen in hun geheel naar de andere kant van de wereld te wensen. Niet mooi Sengers. Ik weet het. Activistisch was ik als kind al. We woonden vlak bij een kruising waar om de haverklap ernstige ongelukken gebeurden. Ik begreep als tienjarige niet waarom ze daar geen stoplichten plaatsten, de hele stad stond er immers al vol mee. Dus heb ik een brief naar de politie geschreven met het verzoek om dat snel te doen. Het leverde me een bezoek van een aardige agent op. Wat hij zei weet ik niet meer, te veel onder de indruk als ik was van die man in uniform bij ons aan de deur! Stoplichten kwamen er helaas niet.

Ik pleit ervoor om je mond open te doen in geval van die peukenmadam. Ja, je loopt een zeker risico en of het zal helpen betwijfel ik, maar je kunt nou eenmaal niet alles over je kant laten gaan. Vind ik. De activist.